

Boekverslag Spaans *Crónica de una muerte anunciada* door Gabriel Garcia M?rquez

Boekverslag door een scholier

6e klas vwo

1121 woorden

11 jaar geleden

★ 6,5

69 keer beoordeeld

Auteur	Gabriel Garcia Márquez
Eerste uitgave	1982
Vak	Spaans

Titel: *Crónica de una muerte anunciada*

Auteur: Gabriel García Márquez

Jaar van uitgave: 1981

Inhoud

Santiago Nasar, een Arabier in een Zuid-Amerikaanse gemeenschap, leeft vredig en heeft mooie toekomstperspectieven voor zich. De knappe en welbedeelde man - met enkele jeugdavontuurtjes in zijn memoires - leeft samen met zijn moeder in een mooi landhuis. Zijn vader was enkele jaren geleden gestorven. Angela Vicaro - een schoonheid van het dorp - trouwt met de Arabische inwijkeling Bayardo San Román die van rijke afkomst was. Bayardo, enkel zes maanden in het dorp, geeft voor het ganse dorp een groot feest en iedereen is er opgetogen over. In het mooie, dure huis ontdekt Bayardo op de huwelijksnacht dat Angela haar maagdelijkheid voor haar huwelijk heeft verloren. Bayardo treedt zeer ouderwets op tegenover zijn vrouw die blijkbaar daartegen niet durft te reageren. Onder druk van haar moeder noemt zij een naam: Santiago Nasar.

Haar tweelingbroers Pablo en Pedro besluiten Santiago Nasar te vermoorden als weerwraak. Angela die blijkbaar van Santiago houdt gaat aan iedereen mededelen dat Santiago vermoord zal worden. Bijna heel het dorpje neemt het dreigement niet ernstig, en bijna niemand onderneemt Santiago zelf te waarschuwen. De tweelingbroers slijpen hun slagermessen en wachten af tot Santiago 's morgens de bisschop - die met het schip zou voorbijvaren - komt begroeten. Als laatste komt Santiago via z'n verloofde te weten wat Pedro en Pablo's plannen zijn. Zij en Santiago's vriend Cristo Bedoya proberen hem te vinden, maar door toevallige samenloop van omstandigheden wordt Santiago dan toch met een groot aantal messteken gedood. Zelf zeggen ze dat het hun bedoeling was en dat het hun speet en dat, hoewel er alles aan kon worden gedaan om dit te voorkomen, het lot bepaalde dat Santiago toch moest sterven. Hierna ging de familie Vacario weg uit het dorp en keerde nooit meer terug. De gebroeders Vicario worden schuldig bevonden en worden opgesloten. Angela gaat na een tijdje brieven schrijven naar Bayardo en stopt hier ook niet mee (in totaal 27 jaar lang) en op een middag in augustus komt hij eindelijk langs met een koffer met kleren en eentje met de ongeopende brieven.

De verteller, die iemand uit het dorp voorstelt, vertelt de feiten 27 jaar na de moord. Hij onderzoekt alles opnieuw en zo bekomt hij een samenhang van details die het verhaal vormen.

Gegevens

Onderwerp: moord

Titelverklaring: het is een kroniek over de dood van Santiago Nasar. Zijn dood wordt al aangekondigd in de eerste zin van het boek, de rest beschrijft de gebeurtenissen er omheen.

Thematiek: het boek heeft als thema het noodlot, omdat Santiago vermoord wordt, terwijl de tweeling Pedro en Pablo aan iedereen vertelt wat er gaat gebeuren, zij het hem proberen te vertellen maar het om de een of andere reden toch niet lukt om hem te vinden.

Motief: een steeds terugkerend abstract motief is toeval. Het is door toeval dat Santiago iedereen steeds ontloopt: er was een brief onder de deur door geschoven met de informatie erin dat hij zou worden vermoord en Margot nodigde hem uit voor ontbijt en probeerde hem over te halen om meteen mee te gaan. Iedereen wordt gewaarschuwd, maar de meeste mensen denken dat het dronkemanspraak is. Een ander motief is het geloof, dat een rol speelt bij de aankomst van de bisschop en bij de naamgeving van de personen. Bijv. Ángela Vicario (Engel), Ibrahim Nasar (bijbelse naam), Divina Flor (Goddelijke bloem), Bayardo San Román (Sint Roman), Aura Villeros (Aura, lichtkrans).

Als laatste zijn eerwraak en geweld een motief. De eer wordt gekoppeld aan de eer-wraakcode en het moet worden erkent. De rechter vindt de beslissing moeilijk.

Vertelperspectief: het boek is geschreven vanuit het alwetende ik-perspectief. Hij speelt een dubbele rol: als persoon in de gebeurtenissen en als verteller. De ik-persoon weet al heel veel en geeft soms verwijzingen en daarom, en omdat niet zijn leven maar dat van Santiago Nasar wordt gevolgd, heeft het perspectief daarom ook auctoriale elementen.

Opbouw: Het verhaal bestaat uit 5 hoofdstukken zonder titel, waarin het verhaal van de moord en het voorafgaande en de dag erna wordt verteld. Tot slot wordt nog verteld dat Bayardo terugkeert naar Ángela.

Chronologie: het boek is niet chronologisch. Het begint al met "op de dag dat ze hem zouden doden,". Er is sprake van erg lange teksten en daarna ineens: "zes uur eerder..." gevolgd door een andere lange alinea.

Soms zegt de ik-persoon ook: "zoals zijn moeder mij jaren later zei".

Stroming: magisch realisme. Het merendeel is realistisch, zou echt kunnen gebeuren. Echter: de wijze waarop Santiago niet aan zijn dood weet te ontsnappen is te toevallig, magisch.

Belangrijke personen: Santiago Nasar en zijn moeder Plácida Linero; Ángela Vicario en haar broers Pablo en Pedro. Bayardo San Román. De zoon van Luisa Santiago, de comadre van Santiago Nasar, want hij vertelt het verhaal. De belangrijkste bijrollen zijn van Victoria Guzmán en haar dochter Divina Flor.

Biografie

Gabriel García Márquez werd in 1927 in de Colombiaanse kustplaats Aracataca geboren.

Hij volgde vanaf 1940 het voortgezet en behaalde in 1946 zijn kandidaats in de Liceo Nacional in Zipaquirá.

In 1947 verhuisde hij naar Bogotá om rechten te studeren aan de Universidad Nacional de Bogotá, dat hij echter door gebrek aan interesse niet voltooide. In Bogota kwam hij, na het lezen van Kafka's De Gedaanteverwisseling, tot het besef dat hij schrijver wilde worden.

Hij verhuisde naar Barranquilla om zich te wijden aan de media en literatuur. Hij werkte als columnist en

later nog als verslaggever en filmrecensent. Na een kritisch verhaal over overheidspropaganda rond het zinken van een marineschip in 1955 werd hij in Europa gestationeerd. Hij keerde terug en trouwde, het paar verhuisde naar Cuba.

In 1961 verhuisde hij naar New York als correspondent voor Prensa Latina en later naar Mexico, waar hem de toegang tot de VS werd ontzegd.

In 1967 zou hij zijn meest gewaardeerde werk publiceren: *Honderd jaar eenzaamheid*. Hierin wordt voor het eerst zijn magisch realistische stijl duidelijk: het gewone wordt verteld als iets bovennatuurlijks, terwijl het spectaculaire als banaal wordt verteld.

Vanaf 1975 reisde García Márquez tussen verschillende steden zoals Mexico, Cartagena, Havana en Parijs. In 1982 ontving hij de Nobelprijs voor de Literatuur.

García Márquez is een meesterlijk verteller die in zijn fictieverhalen zowel de gewone, als de veeleisende lezer kan boeien. Daarbij vermengt hij realisme met wonderlijke gebeurtenissen, die hij vertelt alsof ze heel gewoon zijn.

Mening

De gebrek aan spanning maakte dat ik het boek erg saai vond. De zinnen waren vreselijk lang en werkelijk onbegrijpelijk, door het grote aantal bijvoeglijk naamwoorden en beschrijvingen van alle banale gebeurtenissen. Het enige positieve vond ik dat het verhaal wordt verteld vanuit het perspectief van een medebewoner van het dorp, die alles later reconstrueert.